

[Johan Poulsen.]

til opgave at overveje og fremkomme med forslag om en deling af Københavns stift, da man mente, at den arbejdsbyrde, dette store stift pålagde sin indehaver, var uoverkommelig for en enkelt person.

Da stiftsdelingskommissionen var blevet en realitet, var der kredse på Færøerne, der mente, at nu var tidspunktet inde til at rejse det gamle spørgsmål om oprettelse af en stilling som biskop på Færøerne. Initiativet hertil blev taget af menighedsrådet i Thorshavn, idet flertallet i nævnte menighedsråd vedtog at sende en ansøgning stilet til stiftsdelingskommissionen, hvori man ansøgte om, at samtidig med, at kommissionen fremkom med forslag om deling af Københavns stift, skulle den også fremsætte forslag om oprettelse af en stilling som biskop for Færøerne. Skrivelsen til stiftsdelingskommissionen havde, inden den blev videresendt til København, cirkuleret hos de færøske menighedsråd, hvis store flertal havde tiltrådt ansøgningen. Denne ansøgning blev imidlertid afvist af stiftsdelingskommissionen, da den mente, at behandlingen af dette spørgsmål lå uden for dens kommissorium.

Sagen blev imidlertid optaget og viderebehandlet af kirkeministeriet i en skrivelse til Færøernes landsstyre. Foranlediget heraf vedtog et flertal af landsstyret at forelægge et forslag herom for Færøernes lagting. Forslaget var særdeles kortfattet, måske det mest kortfattede i lagtingets historie. Det lød kort og godt: der oprettes et vicebispeembede på Færøerne. Forslaget indeholdt ikke så meget som en antydning af, hvilke beføjelser den omhandlede vicebiskop skulle have. Under de senere overvejelser herom måtte der bl. a. tages stilling til følgende: 1) om stillingen skulle være selvstændig eller knyttet til et præsteembede, 2) hvilke beføjelser der skal tillægges vicebiskoppen, og 3) hvorledes stillingen skal placeres lønmæssigt.

Med hensyn til det første punkt bestemmer lovforslagets § 2, at stillingen som vicebiskop forbindes med embedet som sognepræst for Sydstrømø præstegæld. I bemærkningerne til nævnte paragraf udtales, at det under sagens behandling fra alle sider har været erkendt, at stillingen som vicebiskop langtfra vil kunne beslægtede

sin indehavers fulde arbejdskraft, hvorfor det da vil være helt naturligt at forene stillingen med embedet som sognepræst for Sydstrømø præstegæld, hvis indehaver har bopæl i Færøernes hovedby, Thorshavn. Jeg for mit vedkommende kan da også give det anførte synspunkt min tilslutning. Noget andet er, at jeg selv med min allerbedste vilje ikke er i stand til at tillægge oprettelsen af en stilling som vicebiskop den betydning, som visse kredse på Færøerne tillægger den.

Ordføreren for det største parti her, det ærede medlem hr. Johan Nielsen, fremhævede, at han ikke var enig i det synspunkt, at en vicebiskop ikke havde nok i embedet, men at det var nødvendigt at knytte det til præsteembedet, og han mente, det var et synspunkt, som de fleste præster på Færøerne vist heller ikke kunne dele, ligesom det næppe kunne deles af menighedsrådet. Hertil skal jeg anføre, at menighedsrådene ikke har kunnet tage stilling til spørgsmålet, thi dengang sagen blev forelagt menighedsrådene, forelå kun det lakonisk affattede forslag: der oprettes et vicebispeembede på Færøerne. Hvilke beføjelser vicebiskoppen skulle have, hvorledes hans stilling skulle afgrænses f. eks. i forhold til biskoppen over Københavns stift o. s. v., forelå der ikke så meget som en stavelse om, og derfor var både menighedsrådene og præsterne afskåret fra at kunne have nogen mening om, hvilke arbejdsbyrder stillingen som vicebiskop kunne påføre sin indehaver. Det er først efter, at lagtinget har behandlet sagen, og efter, at menighedsrådene har kunnet tage stilling til sagen, at det regulativ, som jeg senere skal nævne, og hvori samtlige beføjelser for vicebiskoppen indeholdes, er blevet udarbejdet. Det er først nu bagefter, at man i virkeligheden ved, hvad vicebispeembedet er. Det forelå der ikke noget om i forvejen.

Samtidig med oprettelsen af den nye stilling nedlægges stillingen som provst for Færøernes provsti, hvorefter de forretninger, der hidtil har været henlagt til provstestillingen, overdrages til vicebiskoppen. Som allerede anført var der ikke i det af Færøernes lagting vedtagne forslag angivet noget nærmere om, hvilken status man havde tænkt sig at stillingen skulle